

vi i orden: "han skall trampa öfverträdelserna under fötterna och kasta synderna i hafvets djup". Alltså ingen skuld längre, när förlåtelse är gifven.

Dock bör förlåtelsen icke sammanblandas med efterskänkande af straffet. David fick den nådefulla tillsägelsen vid sin syndabekännelse: "Herren har förlåtit din synd", men måste i ödmjukhet taga äfven detta ord: "emedan du genom denna gerning har gifvit Herrens fiender anledning att häda, skall den son dö, som blifvit dig född". Härom skall ett barn undervisas och läras att i ödmjukhet böja sig för det straff, som borttager förargelsen eller i öfrigt leder till det ondas öfvervinnande. Den verkliga förlåtelsen upprättar den felande, förer honom till att begynna ett nytt lefverne och stärker honom deri. Bön om förlåtelse åtföljes vanligen från barnens sida af ett löfte: "jag skall aldrig göra så mer". Är detta löfte upprigtigt, och har det sin grund i en ödmjuk förtröstan till den rätte Hjelparen under fruktan för det egna jaget, så kunna vi understödja detsamma med förbön och trogen omvårdnad.

Aterstår nu att erinra något om en verklig förlåtelses goda frukter, och vilja vi dervid anföra en lärares berättelse från en uppfostringsanstalt för vanartiga gossar. Hon är lärorik, men icke tillämplig under alla förhållanden. En liten liflig pojke hade varit med om många elaka upptåg och hade derigenom dragit öfver sig misstankar i många okända fall och blifvit van att uppbära både rättvisa och orättvisa beskyllningar. Han satt nu i cell för åtskilliga förseelser och hans religionslärare, hans vän, kom till honom. Denne sade: "bekänn och lätta dermed ditt samvete". Gossen svarade: "allting skall jag bära skulden för, och om jag än bekänner sanningen, tror ingen mig och ingen manar godt för mig". Läraren sade: "Ingen? var det sant?" Gossen förstod, att han hade förtroende hos sin lärare och begynte omtala det ena efter det andra i största upprigtighet och lofvade att äfven för vederbörande aflägga en sann bekännelse. Innan det skedde, hade läraren hos föreståndaren utverkat en full förlåtelse, — och efter pröfning af detta

särskilda fall — äfven efterskänkande af straffet och att hela hans fullskrifna blad i anmärkningsboken skulle öfverkorsas och hans namn skrivas på en ny, ren sida. Gossen bekände, förlåtelse gafs, och på hans nya sida kom ingen anmärkning under den tid, han ännu vistades vid anstalten, och det var en tillräckligt lång tid för att pröfva verkligheten af hans förändring till ett bättre.

Till förlåtelsens goda frukter räkna vi utplånandet af missgerningen, samvetets frigörande, den inre friden och upprättandet af ett sant, förtroendefullt kärleksförhållande mellan barnet och uppfostraren. "Den mycket förlåtet är, älskar mera". Tanken på det begångna behåller i ödmjukhet, men förlåtelsens rikedom ingjuter mod och frimodighet. Der blir glädje under arbete, och stor ifver att väl använda alla tillfällen, då det är möjligt att ådagalägga ett annat sinne, och det skall lända honom till evig ära, från hvilken all förlåtande kärlek kommer, när den felande segrar uti det, som förut varit honom till fall.

Literatur.

Räknestafvar af P. Hagström. Utgifvarens förlag, Kyrkoköpinge, Trelleborg. Angående priset hänvisas till literaturanmälan i n:o 4.

För de tysta räkneöfningarna fordras ett stort antal räkneexempel. Oaktadt ett ganska betydligt antal sådana finnes i några räkneböcker, är det icke tillräckligt för alla barn under alla förhållanden. Derfor måste läraren ofta uppskrifva flera på »svarta taflan». Men dels är detta tidsödande, dels väljas icke alltid de för tillfället lämpligaste exemplen. Somliga barn sakna medel till inköp af räkneböcker. Att gagna i dessa afseenden är räknestafvarnes uppgift.

De af Hagström utarbetade äro till antalet 56. Hvar och en af stafvarne 1—44, 55 och 56 är försedd med 10 siffror, de öfriga 10 med 10 tecken för räknestätt. De äro anordnade så, att några af dem lämpa sig för talområdet 1—5. De äro genom tillägg af N:o 56 så fullständiga, att svaret i många divisionsexempel med tresiffrig dividend och en- eller tvåsiffrig divisor blir helt tal utan rest. I den åtföljande »Nyckeln» äro upptagna 100 dylika. Tillfälle att tillräckligt omvexla med afseende på exemplens innehåll finnes, så snart man blott afser räknefärdighetens uppöfvande. Normalplan för undervisningen i småskolor och folk-

skolor kan fullständigt följas, om dessa stafvar användas.

Stafvarne åtföljas af en »nyckel» eller anvisning till stafvarnes uppställning till 1700 normalplanenliga räkneexempel för tyst öfning i småskolan och folkskolans första årsklass jemte svar å dessa exempel. I denna äro exemplen fördelade i grupper motsvarande talområdena 1—5, 1—10, 1—20, 1—99 och 1—999*).

Anvisningarna äro i det afscendet icke normalplanenliga, att multiplikations- och divisionsexempel förekomma i de första afdelningarna, samt att några uppgifter i de 3 senare afdelningarna skola lösas med mer än ett räknesätt. Dessa mot anvisningarna i normalplanen stridande exemplens innehåll är dock sådant, att de lösas lätt i sammanhang med motsvarande, muntligt lösta exempel. Det är dock icke sannolikt, att dylika exempel medhinnas i alla skolor inom de afdelningar, utgifvaren tänkt sig. I förordet hade detta mot normalplanen stridande innehåll bort anföras, och i nyckeln hade dessa ex. ej bort aftryckas utan behandlas som ex. i sista afdelningen.

Genom den senare anordningen hade några sådana ex. kunnat »aftryckas», hvartill blott antydan gifves i förordet. Sålunda hade efter ex. 6 å sid 3: 3—2 = kunnat inkomma: 3 = 2 + 0. s. v. Om sådana antydda ex. icke införas, så underlåta många lärare och lärarinnor alldeles gifvet att uppsätta dem till uträkning. Och dock äro båda de i förordet antydda slagen uppgifter högst betydelsefulla för lösning af många praktiska och andra uppgifter.

5 × 16 skall utsägas: 5 gånger 16; men 16 × 5 skall utsägas: 16 gånger 5. Till följd deraf är faktorernas ordning flerstädes mindre lämplig. Se ex. 36 och 37 sid. 13, m. fl.! Ordningsföljden mellan dels dessa dels några andra multiplikationsexempel i sista afdelningen. bör ändras.

I nyckeln finnes blott ett ex. (30 å sid. 16), i hvilket mångfaldigas med rena tiotal. (Jag tror ej att författaren dit hänföer ex. 37, sid. 13).

Följande slag af exempel saknas der: 1) efter ex. 16 å sid. 8 sådana ex. som 16—13; 2) sådana ex. i hvilka 3 tvåsiffriga tal sammanläggas; 3) divisionsexempel med rena tiotal i divisorn äfvensom alla divisionsexempel, vid hvilkas uträkning rest uppstår; 4) exempel i hvilka många tal sammanlagts. De först nämnda exemplen kunna delvis ersättas af ex. 17 och 18 å samma sida. De i 4:de mom. nämnda additionsexemplen bildas bland annat lätt genom att sammanlägga flere af de tal, som stå under hvarandra på stafvarna, vare sig att blott en staf eller flere stafvar upphängas bredvid hvarandra.

Stafvarnes värde är obestrifligt, och de kunna därför anbefallas. I nyckeln behöfva dock några ändringar och tillägg göras, för att den skall fullt motsvara sitt ändamål.

L. C. Lindblom.

* I nyckeln står 1—100 och 1—1000, hvilket icke öfverensstämmer med innehållet i dessa afdelningar jemfördt med innehållet i föregående afdelningar.

Fridsrösten. Angående musiktidningen med detta namn, hvilken omnämndes i n:o 6, hafva vi mottagit nedanstående anmälan af den på musikens område högt aktade man, som den genomskinliga signaturen röjer:

»Fridsrösten», är namnet på en Musiktidning, som med detta år begynt sin tredje årgång. Tidningen utgifves af den nitiske och musikaliskt begåfvade sångföreståndaren Joel Blomqvist. Genom flera sångsamlingar, såsom: »Melodier till Zions nya sånger, Sabbatsklockan och Fridstoner, som under årens lopp utgått ur J. B:s händer, har han blifvit vidt bekant, såsom en sann Zionssångare, som ej allenast fått nåd att *sjelf* digta toner, som skänkt mångt sinne uppbyggelse och hjerta vederqwickelse, utan han har lyckats mycket väl att välja andra författares produkter, — fullt egnade till dessa goda ändamål. Nämnda sångsamlingar hafva ock derföre funnit väg till såväl palats som hydda; och ligga ej undan-gömda på hyllan, aldraminst på det sistnämnda hållet. Emellertid bära dessa sånger popularitetens prägel, och kunna, med obetydlig öfning, sjungas af hvem som helst.

Helt annorlunda är det med »Fridsrösten», som ofta ljuder i rikare, mäktigare och mera genomträngande tonströmmar — fullt egnade att tolka Herrens lof, ära och pris; åtminstone är detta förhållandet med flera större körer, med underlagt konstrikt accompaniment, komponerade af utgifvaren och af Händel. Dessa N:r fordra naturligtvis större resurser och välöfvade deltagare i deras utförande. De aldraflest N:r i Fridsrösten äro dock enkla tonsatser, som det oakadt bära prägel af en sann inspiration i kristliga konstnärssinnen, och äro goda telefonledning mellan hjertan och Gud. Texten till dessa tonsatser kan, i korthet, indelas i allvarliga psalmer, glada lofsånger och undervisande eller berättande *andliga visor* i nåden.

I vår tid, då det musikaliska fältet är nästan igengrodt af ogräs, må vi vara glada öfver, att en och annan liten fläck bär god säd. Må vi då uppmuntra och understödja de trägna och försakande odlarna af dessa fläckar! Mätte »Fridsrösten» alltså få inträde i många hem, och få meddela Guds frid i många hjertan! Kol. 3: 16.

J. F. L.

Från arbetsfältet.

Inrikes.

Folkskollärarnes enke- och pupillkassa. Revisorerna för granskning af folkskollärarnes enke- och pupillkassas räkenskaper och förvaltning för åren 1882—84 gjorde hos k. m:t framställning om insamlande och bearbetande af statistiskt material att läggas till grund för vetenskapliga beräkningar rörande kassans